

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2003-2004

7 NOVEMBRE 2003

Proposition de loi modifiant l'article 233 du Code électoral prévoyant la cessation du mandat de membre de la Chambre des représentants, de sénateur élu directement ou de sénateur coopté en cas d'élection à une autre assemblée parlementaire

(Déposée par M. Luc Van den Brande et consorts)

DÉVELOPPEMENTS

La présente proposition de loi vise à renforcer le rôle de l'électeur en privant de leur premier mandat les parlementaires qui se portent candidats à l'élection d'une autre assemblée parlementaire et qui y sont élus, de sorte qu'ils ne pourront exercer que le dernier mandat pour lequel ils ont été élus.

La structure fédérale de la Belgique fait que les élections du Parlement fédéral et des conseils ont lieu simultanément ou à des dates rapprochées. Viennent en outre s'y ajouter les élections du Parlement européen, qui sont normalement organisées en même temps que les élections des conseils de région.

Les conditions d'éligibilité n'excluent pas qu'un membre de la Chambre des représentants ou du Sénat se porte candidat à l'élection d'un des conseils ou à l'élection du Parlement européen.

Elles n'excluent pas non plus qu'un membre du Conseil régional wallon, du Conseil flamand ou du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale ou du Conseil de la Communauté germanophone se

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2003-2004

7 NOVEMBER 2003

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 233 van het Kieswetboek houdende de beëindiging van het mandaat van volksvertegenwoordiger, rechtstreeks gekozen senator, of gecoöpteerd senator ten gevolge van de verkiezing voor een andere parlementaire assemblee

(Ingediend door de heer Luc Van den Brande c.s.)

TOELICHTING

Dit wetsvoorstel beoogt de inspraak van de kiezer te versterken door parlamentsleden die zich kandidaat stellen bij verkiezingen voor een andere parlementaire assemblee en verkozen worden verklaard, vervallen te verklaren van hun eerste mandaat zodat ze alleen het mandaat kunnen opnemen waarvoor zij het laatst verkozen werden.

Onze federale staatsstructuur heeft tot gevolg dat er kort op elkaar volgende of gelijktijdige verkiezingen zijn voor het federale Parlement en de raden. Daarnaast zijn er ook nog de verkiezingen van het Europees Parlement, die normaliter gelijktijdig met de verkiezingen van de gewestraden worden georganiseerd.

De verkiesbaarheidsvoorwaarden sluiten niet uit dat een lid van de Kamer van volksvertegenwoordigers of van de Senaat zich kandidaat stelt voor de verkiezingen van één van de raden of voor de verkiezingen van het Europees Parlement.

De verkiesbaarheidsvoorwaarden sluiten evenmin uit dat een lid van de Vlaamse Raad, de Waalse Gewestraad, de Brusselse Hoofdstedelijke Raad of de Raad van de Duitstalige Gemeenschap zich kandi-

présente à l'élection du Parlement fédéral ou à celle du Parlement européen.

Nous ne souhaitons rien modifier à cet égard. Dans une structure fédérale, il convient de permettre à un élu de se porter candidat à un autre niveau de pouvoir que celui dont il fait partie. Il peut d'ailleurs s'avérer utile, dans un État fédéral, de savoir comment fonctionne un autre niveau de pouvoir et quels problèmes s'y posent.

Bien qu'aucune obligation constitutionnelle ou légale n'existe en la matière, normalement, le candidat qui est déclaré élu, exerce effectivement son mandat. Il en va autrement lorsque ce candidat exerce déjà un mandat parlementaire. Il ne peut exercer qu'un seul mandat en raison de l'incompatibilité constitutionnelle ou légale qui existe entre deux mandats parlementaires. La législation actuellement en vigueur lui laisse le choix entre poursuivre l'exercice du mandat parlementaire qu'il exerce ou démissionner de ses fonctions et exercer le nouveau mandat pour lequel il a été élu.

Il va de soi que cette possibilité de choix n'est pas de nature à renforcer la participation citoyenne ni la crédibilité du monde politique. L'électeur escompte à juste titre qu'un candidat élu exerce effectivement son mandat. Le personnel politique qui exerce un mandat parlementaire et est déclaré élu pour un mandat parlementaire d'un autre niveau de pouvoir, mais qui renonce à exercer ce dernier mandat, donne l'impression de ne pas prendre au sérieux le verdict de l'électeur. La confiance dans les institutions politiques n'en sort pas renforcée parce que l'électeur a le sentiment d'avoir été trompé: au lendemain des élections, il doit constater que son suffrage est subordonné au plan de carrière d'un politique.

À la différence d'autres propositions de loi déposées par le passé, la présente proposition de loi n'opte pas pour l'insertion de nouveaux articles dans la loi du 6 août 1931 établissant des incompatibilités et interdictions concernant les ministres, anciens ministres et ministres d'État, ainsi que les membres et anciens membres des Chambres législatives(1).

La présente proposition n'instaure pas de nouvelle incompatibilité. Une incompatibilité est «l'inter-

(1) Il s'agit, par exemple, de la proposition de loi visant à renforcer la démocratie et la crédibilité du politique après les élections, déposée par M. Danny Pieters (doc. Chambre, n° 50-1898/001), et de la proposition de loi insérant un article *6bis* dans la loi du 6 août 1931 établissant les incompatibilités et interdictions concernant les ministres, anciens ministres et ministres d'État, ainsi que les membres et anciens membres des Chambres législatives, déposée par M. Bacquelaine (doc. Chambre, n° 50-0718/001).

daat stelt voor de verkiezingen van het federaal Parlement of voor de verkiezingen van het Europees Parlement.

Dit voorstel wil daarin geen wijzigingen aanbrengen. In een federale staatsstructuur moet het mogelijk blijven om zich verkiesbaar te stellen voor een ander bestuursniveau dan datgene waarvan men deel uitmaakt. In een federale Staat kan het trouwens nuttig zijn om de werking en de problemen van een ander bestuursniveau te leren kennen.

Hoewel geen grondwettelijke of wettelijke verplichting geldt, neemt een kandidaat die verkozen wordt verklaard zijn mandaat normaliter ook effectief op. Anders is het wanneer die kandidaat reeds een parlementair mandaat bekleedt. Omdat er een grondwettelijke of wettelijke onverenigbaarheid bestaat tussen twee parlementaire mandaten, kan hij slechts één mandaat opnemen. Volgens de geldende wetgeving heeft hij de keuze tussen het verder uitoefenen van het parlementaire mandaat dat hij bekleedt of ontslag nemen en het nieuwe mandaat opnemen waarvoor hij verkozen werd.

Het spreekt voor zich dat die keuzemogelijkheid geen goede zaak is voor de inspraak van de kiezer en de geloofwaardigheid van de politiek. De kiezer verwacht terecht dat een kandidaat die verkozen is, zijn mandaat ook effectief opneemt. Wie een parlementair mandaat bekleedt en verkozen wordt verklaard voor een parlementair mandaat van een ander bestuursniveau, maar dat laatste mandaat niet wenst op te nemen, geeft de indruk de uitspraak van de kiezer niet ernstig te nemen. Dat komt het vertrouwen in de politieke instellingen niet ten goede omdat de kiezer de indruk heeft te zijn misleid: na de verkiezingen komt hij tot de vaststelling dat zijn stem ondergeschikt is aan de persoonlijke loopbaanplanning van een politicus.

In tegenstelling tot andere voorstellen die in het verleden werden gedaan, wordt in dit voorstel niet geopteerd voor de invoeging van nieuwe artikelen in de wet van 6 augustus 1931 houdende vaststelling van de onverenigbaarheden en ontzeggingen betreffende de ministers, gewezen ministers en ministers van Staat, alsmede de leden en gewezen leden van de Wetgevende Kamers(1).

Dit voorstel voert immers geen nieuwe onverenigbaarheid in. Een onverenigbaarheid is «het verbod

(1) Bijvoorbeeld het wetsvoorstel ter versterking van de democratie en de politieke geloofwaardigheid na verkiezingen, ingediend door de heer Danny Pieters (stuk Kamer, nr. 50-1898/001) en het wetsvoorstel tot invoeging van een artikel *6bis* in de wet van 6 augustus 1931 houdende vaststelling van de onverenigbaarheden en ontzeggingen betreffende de ministers, gewezen ministers en ministers van Staat, alsmede de leden en gewezen leden van de Wetgevende Kamers, ingediend door de heer Daniel Bacquelaine (stuk Kamer, nr. 50-0718/001).

diction faite à une personne qui est élue à un mandat ou qui exerce une fonction ou un mandat, d'être simultanément titulaire d'un autre mandat ou fonction, de l'exercer»(1).

En cas d'incompatibilité absolue, le titulaire d'un mandat ou d'une fonction est obligé de renoncer à sa qualité de titulaire pour pouvoir exercer un mandat ou une fonction incompatible avec l'exercice de l'autre. En cas d'incompatibilité relative, la personne ne peut exercer simultanément deux fonctions ou mandats incompatibles. Dans les cas d'incompatibilité tant absolue que relative, le titulaire a le choix d'exercer ou non l'autre mandat ou fonction.

La présente proposition prévoit que le mandat de membre de la Chambre des représentants, de sénateur élu directement ou de sénateur coopté s'achève lorsque son titulaire s'est porté candidat à un mandat au sein d'une autre assemblée parlementaire et a été élu, et ce, même avant qu'il soit question d'exercer simultanément deux mandats. Elle tend à attacher une conséquence de plein droit au fait d'avoir été élu pour une autre assemblée parlementaire et règle donc en fait la déchéance du premier mandat parlementaire.

Le texte proposé prévoit que ce mandat s'achève de plein droit sans que soit laissée à l'intéressé la faculté de choisir entre le mandat dont il est titulaire et le nouveau mandat pour lequel il a été élu(2).

La présente proposition vise ainsi à faire en sorte que les parlementaires qui se portent candidats à un mandat au sein d'une autre assemblée parlementaire et sont élus exercent effectivement leur nouveau mandat et ne fassent pas fi de la volonté de l'électeur. Si elle n'oblige toutefois pas l'élue à exercer son nouveau mandat parlementaire, la présente proposition n'en incite pas moins fortement l'intéressé à assumer celui-ci. Elle entend assurer ainsi un meilleur respect de la volonté de l'électeur et accroître la transparence lors des élections.

L'actuel article 233 du Code électoral détermine le moment où le mandat parlementaire d'un membre de la Chambre des représentants, d'un sénateur élu directement ou d'un sénateur coopté prend fin quand ce mandataire va siéger dans une autre assemblée parlementaire, le principe étant que l'intéressé perd sa

voor een persoon die tot een mandaat verkozen wordt of die een functie of een ambt uitoefent, om terzelfder tijd titularis te zijn van een ander mandaat of ambt, om het uit te oefenen»(1).

In geval van een absolute onverenigbaarheid is de titularis van een mandaat of ambt verplicht afstand te doen van zijn hoedanigheid van titularis om een onverenigbaar mandaat of ambt op te kunnen nemen. In geval van een relatieve onverenigbaarheid kan een persoon twee onverenigbare ambten of mandaten niet tegelijkertijd uitoefenen. Zowel bij een absolute als een relatieve onverenigbaarheid heeft de titularis de keuze het andere mandaat of ambt al dan niet op te nemen.

Dit voorstel voorziet in de beëindiging van het mandaat van volksvertegenwoordiger, rechtstreeks verkozen senator of gecoöpteerd senator wanneer men zich kandidaat heeft gesteld en verkozen is voor een andere parlementaire assemblee zelfs voordat er sprake is van het gelijktijdig opnemen of uitoefenen van twee mandaten. Het beoogt een gevolg van rechtswege toe te kennen aan het feit van verkozen te zijn voor een andere parlementaire assemblee. Het bevat dus in feite een regeling in verband met de vervallenverklaring van het eerste parlementaire mandaat.

Het bepaalt dat het mandaat van rechtswege een einde neemt zonder dat aan de titularis de keuze wordt gelaten tussen dat mandaat en het nieuwe mandaat waarvoor hij verkozen is(2).

Zodoende wil dit voorstel bewerkstelligen dat federale parlementsleden die zich kandidaat stellen bij de verkiezingen voor een andere parlementaire assemblee en verkozen zijn, hun mandaat ook effectief opnemen en de uitspraak van de kiezer ook ernstig nemen en niet naast zich neerleggen. Het houdt evenwel geen verplichting in om het nieuwe parlementaire mandaat op te nemen, ofschoon het daartoe een sterke stimulans inhoudt. Het voorstel wil op die wijze de inspraak van de kiezer versterken en de transparantie bij verkiezingen verhogen.

Artikel 233 van het Kieswetboek bepaalt thans het tijdstip van de beëindiging van een parlementair mandaat wanneer een volksvertegenwoordiger, rechtstreeks verkozen senator of gecoöpteerd senator deel gaat uitmaken van een andere parlementaire assemblee. Het principe in dat artikel is dat de eeda-

(1) K. Muylle, «Parlementaire en ministeriële onverenigbaarheden», in M. Van Der Hulst et L. Veny, *Parlementaire Recht, Commentaar en teksten*, 1999, n° 3, p. 3.5.-2.

(2) «Voorstel van bijzonder decreet houdende wijziging van het bijzonder decreet van 26 juni 1995 houdende invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de Vlaamse Raad. Advies van de Raad van State, Vlaams Parlement, stuk 1547 (2002-2003) nr. 2.»

(1) K. Muylle, «Parlementaire en ministeriële onverenigbaarheden», in M. Van Der Hulst en L. Veny, *Parlementaire Recht, Commentaar en teksten*, 1999, nr. 3, blz. 3.5.-2.

(2) Zie ook het advies van de Raad van State over het voorstel van bijzonder decreet houdende wijziging van het bijzonder decreet van 26 juni 1995 houdende invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de Vlaamse Raad, Vlaams Parlement, stuk nr. 1547 (2002-2003), nr. 2.

première qualité lorsqu'il prête serment en vue de l'exercice de son nouveau mandat parlementaire.

La présente proposition de loi modifie l'article 233, § 2, du Code électoral de manière à prévoir que le membre de la Chambre des représentants, le sénateur élu directement ou le sénateur coopté qui s'est porté candidat à l'élection d'une autre assemblée parlementaire et a été élu membre de celle-ci perd sa première qualité dès l'instant où son élection a été proclamée, et donc non pas lorsqu'il prête serment. S'il achève, par suppléance, un mandat au sein d'une autre assemblée, la prestation de serment demeure, tout comme c'est le cas actuellement, l'instant où il perd sa première qualité.

À l'encontre du principe de la présente proposition de loi, on pourrait objecter qu'un élu ne peut exercer effectivement son mandat qu'après la validation des élections et la vérification des pouvoirs. Les cas où les élections sont déclarées invalides sont toutefois si exceptionnels que cette hypothèse est plutôt d'ordre théorique. Il en va de même pour un élu dont les pouvoirs n'ont pas été acceptés.

On peut d'ailleurs se poser la question de savoir si une réforme de la réglementation actuelle relative à la validation et à la vérification des pouvoirs est conciliable avec l'article 3 du Premier Protocole de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, qui garantit le droit à des élections libres au scrutin secret, et avec la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme en la matière. La validation et la vérification des pouvoirs relèvent actuellement de la compétence des chambres législatives et des conseils communautaires et régionaux.

Dans son arrêt *Podkolzina*, la Cour européenne des droits de l'homme est arrivée à la conclusion que, lors de la procédure de constat d'inéligibilité d'un candidat, une décision «équitable et objective» doit être prise afin «d'éviter tout abus de pouvoir».

Bien que l'arrêt *Podkolzina* de la Cour européenne des droits de l'homme n'aborde que la procédure de constat d'inéligibilité d'un candidat, ce raisonnement peut également s'appliquer à l'autre volet de la vérification des pouvoirs, à savoir la validité des opérations électorales. En toute logique, la procédure permettant de statuer sur la validité des opérations électorales doit être, comme le précise la Cour, «de nature à garantir une décision équitable et objective, ainsi qu'à éviter tout abus de pouvoir». Dans la mesure où, dans le cadre de la vérification des pouvoirs, l'on ne s'y emploie pas systématiquement, il convient de se demander si l'article 48 de la Constitution et l'article 31 de la loi spéciale de réformes institutionnelles, qui garantissent le monopole des Chambres législatives et des conseils communautaires et régionaux en la

flegging voor het nieuwe parlementaire mandaat tot gevolg heeft dat de betrokkene zijn eerste hoedanigheid verliest.

Dit voorstel wijzigt artikel 233, § 2, van het Kieswetboek in die zin dat in die gevallen waarin een volksvertegenwoordiger, rechtstreeks gekozen senator of gecoöpteerd senator zich kandidaat heeft gesteld bij de verkiezingen voor een andere parlementaire assemblee en verkozen is, hij zijn eerste hoedanigheid verliest zodra zijn verkiezing publiek is afgekondigd, en dus niet bij zijn eedaflegging. Indien hij door opvolging een mandaat in een andere assemblee voleindigt dan blijft, zoals thans het geval is, de eedaflegging het moment waarop hij zijn eerste hoedanigheid verliest.

Men zou tegen het principe van dit voorstel het bezwaar kunnen inroepen dat een verkozene pas effectief zijn mandaat kan opnemen na de geldigverklaring van de verkiezingen en na het onderzoek van de geloofsbrieven. Het aantal keren dat verkiezingen ongeldig worden verklaard is echter zo uitzonderlijk geworden dat die hypothese veeleer theoretisch is. Hetzelfde geldt voor een verkozene van wie de geloofsbrieven niet worden aanvaard.

Overigens kan de vraag worden gesteld of een herziening van de huidige regeling inzake de geldigverklaring en het onderzoek van de geloofsbrieven verenigbaar is met artikel 3 van het Eerste Protocol van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, dat het recht op eerlijke en geheime verkiezingen waarborgt, en de rechtspraak van het Europees Hof van de rechten voor de mens. Thans zijn de geldigverklaring en het onderzoek van de geloofsbrieven de bevoegdheid van de wetgevende kamers en van de gemeenschaps- en gewestraden.

In het arrest-*Podkolzina* is het EHRM tot de conclusie gekomen dat bij beslissingen omtrent de verkiesbaarheid van een kandidaat «een rechtvaardige en objectieve beslissing» moet worden genomen die «elk machtsmisbruik vermijdt».

«Hoewel het EHRM het in het arrest-*Podkolzina* heeft over de procedure waarbij de onverkiesbaarheid van een kandidaat wordt vastgesteld, kan de redenering ook toegepast worden op het andere luik van het onderzoek van geloofsbrieven, met name de geldigheid van de kiesverrichtingen. Logischerwijs moet ook de procedure waarbij uitspraak wordt gedaan over de geldigheid van de kiesverrichting van die aard zijn dat ze, in de woorden van het Hof «een rechtvaardige en objectieve beslissing waarborgt en elk machtsmisbruik vermijdt». Inzoverre het onderzoek van de geloofsbrieven dat niet systematisch doet, moet de vraag gesteld worden of artikel 48 van de Grondwet en artikel 31 BWHI, die het monopolie van de wetgevende Kamers en van de Gemeenschaps- en Gewestraden in deze verzekeren, verenigbaar zijn met

matière, sont conciliables avec l'article 3 du Premier protocole de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, tel qu'il est interprété par la Cour européenne des droits de l'homme. Dans la mesure où la procédure ne garantit pas l'impartialité de l'organe de décision, il convient de répondre par la négative»(1).

On ne peut dès lors pas exclure une réforme de la réglementation en vigueur. Une telle réforme sort toutefois du champ d'application de la présente proposition, étant donné, entre autres, qu'elle requiert une révision de la Constitution ou de la loi spéciale de réformes institutionnelles.

Les autres modifications que la présente proposition de loi apporte à l'article 233 du Code électoral consistent à abroger son § 1er, alinéa 1er, et son § 2, alinéa 2.

Le § 1er, alinéa 1er, est abrogé, dès lors que la modification précitée du § 2, alinéa 1er, englobe notamment l'hypothèse prévue par cet alinéa.

Le § 2, alinéa 2, est abrogé pour une raison différente. Cet alinéa détermine en effet le moment où prend fin la mandat d'un membre d'un conseil de communauté ou de région. Or, il serait préférable de régler cette modalité dans une loi spéciale, puisque la Constitution prévoit que la composition et le fonctionnement des conseils précités doivent être réglés par le législateur spécial (article 117, alinéa 1er, et article 118, § 1er, de la Constitution).

La présente proposition de loi forme un tout avec d'autres propositions prévoyant la cessation du mandat de membre du Conseil de la Communauté française, du Conseil régional wallon, du Conseil flamand, du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale, du Conseil de la Communauté germanophone et du Parlement européen.

*
* *

(1) K. Muylle et J. Van Nieuwenhove, «Parlementair Recht», in «Tijdschrift voor Bestuurswetenschappen en Publiek Recht», 2003, n° 3, pp. 191-192.

artikel 3 van het Eerste Protocol EVRM, zoals geïnterpreteerd door het EHRM. In zoverre de procedure de onpartijdigheid van het beslissingsorgaan niet waarborgt, moet de vraag ontkennend beantwoord worden»(1).

Een herziening van de thans geldende regeling mag dus niet worden uitgesloten. Een dergelijke herziening valt evenwel buiten het voorwerp van dit voorstel, onder meer omdat het een herziening van de Grondwet of van de bijzondere wet op de hervorming der instellingen vereist.

De andere wijzigingen die ingevolge dit voorstel aan artikel 233 van het Kieswetboek worden aangebracht, betreffen het opheffen van § 1, eerste lid, en van § 2, tweede lid.

Het eerste lid van § 1 wordt opgeheven omdat de hypothese waarin dat lid voorziet mede is opgenomen in de bovenvermelde wijziging van het eerste lid van § 2.

Het tweede lid van § 2 wordt om een andere reden opgeheven. Het bepaalt namelijk wanneer het mandaat van een lid van een Gemeenschaps- of een Gewestraad wordt beëindigd. Het verdient evenwel de voorkeur om die aangelegenheid in een bijzondere wet te regelen omdat de Grondwet bepaalt dat de samenstelling en de werking van de vermelde raden door de bijzondere wetgever moeten worden geregeld (artikel 117, eerste lid, van het Grondwet en artikel 118, § 1, van het Grondwet).

Dit voorstel moet samen gelezen worden met de andere voorstellen houdende de beëindiging van het mandaat van lid van de Vlaamse Raad, de Franse Gemeenschapsraad, de Waalse Gewestraad, de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, de Raad van de Duitstalige Gemeenschap en het Europees Parlement.

Luc VAN den BRANDE.
Ludwig CALUWÉ.
Sabine de BETHUNE.
Stefaan DE CLERCK.
Mia DE SCHAMPHELAERE.
Etienne SCHOUPPE.
Erika THIJS.
Hugo VANDENBERGHE.
Marc VAN PEEL.

*
* *

(1) K. Muylle en J. Van Nieuwenhove, «Parlementair Recht», in *Tijdschrift voor Bestuurswetenschappen en Publiek Recht*, 2003, nr. 3, blz. 191-192.

PROPOSITION DE LOIArticle 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 233 du Code électoral sont apportées les modifications suivantes :

A) le § 1er, alinéa 1er, est abrogé.

B) le § 2, inséré par la loi du 16 juillet 1993, est remplacé par la disposition suivante :

« § 2. Le membre de la Chambre des représentants, le sénateur élu directement ou le sénateur coopté qui, étant candidat à l'élection d'un conseil de communauté ou de région ou du Parlement européen, est élu, perd sa qualité de membre de la Chambre des représentants, de sénateur élu directement ou de sénateur coopté dès l'instant où son élection est proclamée.

Le membre de la Chambre des représentants, le sénateur élu directement ou le sénateur coopté qui, en tant que suppléant, achève le mandat d'un membre d'un conseil de communauté ou de région, ou d'un membre du Parlement européen, perd sa qualité de membre de la Chambre des représentants, de sénateur élu directement ou de sénateur coopté dès l'instant où il prête serment en tant que membre d'un conseil de communauté ou de région ou du Parlement européen. »

9 octobre 2003.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 233 van het Kieswetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht :

A) § 1, eerste lid, wordt opgeheven.

B) § 2, ingevoegd bij de wet van 16 juli 1993, wordt vervangen als volgt :

« § 2. De volksvertegenwoordiger, rechtstreeks gekozen senator of gecoöpteerd senator die zich kandidaat heeft gesteld bij de verkiezingen van een Gemeenschaps- of Gewestraad of van het Europees Parlement en verkozen is, verliest zijn hoedanigheid van respectievelijk volksvertegenwoordiger, rechtstreeks gekozen senator of gecoöpteerd senator zodra zijn verkiezing openbaar is afgekondigd.

De volksvertegenwoordiger, rechtstreeks gekozen senator of gecoöpteerd senator die door opvolging het mandaat van een lid van een Gemeenschaps- of Gewestraad, of van lid van het Europees Parlement voleindigt, verliest zijn hoedanigheid van respectievelijk volksvertegenwoordiger, rechtstreeks gekozen senator of gecoöpteerd senator zodra hij de eed aflegt als lid van een Gemeenschaps- of Gewestraad of als lid van het Europees Parlement. »

9 oktober 2003.

Luc VAN den BRANDE.
Ludwig CALUWÉ.
Sabine de BETHUNE.
Stefaan DE CLERCK.
Mia DE SCHAMPHELAERE.
Etienne SCHOUPPE.
Erika THIJS.
Hugo VANDENBERGHE.
Marc VAN PEEL.